

Dette Forslag tilstillede man Konseilspræsidenten med det Ønske, at han vilde meddele Udvalget Regeringens Stilling dertil, om muligt ved en personlig Forhandling med det. En saadan Forhandling fandt da Sted den 4de Februar. Konseilspræsidenten udtalte der, at Regeringen ikke kunde gaa ind paa nogen af de foreslaaede Ændringer af Rigsrettens Sammensætning, da Landstinget formentlig ikke kunde opgive den i Grundlovens § 68 det givne eneste Forret fremfor Folketinget, uden at dette Ting samtidig opgav sine Forrettigheder. Desuden vilde de Bevillinger, der ifølge den foreslaaede § 49 stillede til Regeringens Raadighed i Tilfælde af, at Finansloven ikke vedtoges af Rigsdagen, være utilstrækkelige, da det ikke vilde være nogen Regering muligt paa Grundlag af dem at føre Statshusholdningen paa fyldestgørende Maade, end ikke et eneste Finansaar til Ende, end sige flere. Der var ogsaa tidligere fremsat Forslag til at sikre Vedtagelsen af en Finanslov af begge Ting, men for Tiden ansaa han det for haabløst at stille noget Forslag, hvor villig han end var til videre Forhandling om Sagen.

Efter denne Regeringens Stilling fandt Flertallet, at det ikke kunde nytte under de nuværende Forhold at føre Sagen videre i denne Samling.

Det andet til Udvalget henviste Forslag, det om Ministrenes Ansvarlighed, som navnlig sigter til ved almindelig Lov at sikre Overholdelsen af de Bevillingsregler, der ere foreslaaede indsatte i Grundloven, kunde Udvalget ikke med Nytte behandle, saa længe man ikke var naaet til Enighed om Grundlovsforslaget.

Sofus Høgsbro,

Udvalgets Formand.
